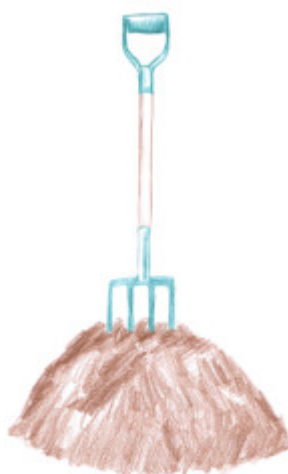

Dokonáno jest

 litterate.cz/dokonano-jest

Vidlák

12 prosince, 2022

Ale lekli jste se, že toho chci podle nadpisu nechat, že jo? Mohu vás uklidnit, na nic takového se nechystám. Chci vám vlastně jen říct, že dneškem končí první fáze mé práce, podle plánu, který jsem tu vytyčil 9. července letošního roku. Tenkrát se článek jmenoval „Make Kydy great again“. Od té doby jsem čekal, že dnešní den přijde. Den, kdy bude moje inkognito dokonale propálené, že přestane mít jakýkoliv smysl se za něj schovávat. Den, kdy ti velcí a mocní přestanou Vidláka ignorovat a začnou se mu smát. Ty další dvě fáze si dokážete domyslet sami.

Včera to nastalo. U nás na dědině proběhla místními fejsbůkovými skupinami informace, jaký jsem hrozný dezinformátor a ubožák. A protože obecní tetkagraf funguje naprosto spolehlivě, odpoledne už to věděli všichni. Poslední důvod, proč jsem se držel přezdívky Vidlák, byl ten, aby si různí místní magoři neotevírali hubu na moji ženu a moje děti. Od včerejška už je to jedno.

Místní pravda a láska také hned vystrčila drápky... bývalá starostka zavolala mojí ženě a vysvětlila jí, že si ji musí vyřadit z přátel, protože nechce být nijak spojována s Vidlákem. Naštěstí má drahá choť také věděla, že tento den přijde, tak to rozdýchávala jen chvíli...

Jo, asi vás nepřekvapí, že tato bývalá starostka patří do stáje Vítku Rakušana. Hodí se k sobě. Až se jednou Vítek odvaří, ona ho plnohodnotně nahradí a založí si na vnitru ještě lepší gestapo.

Určitě nezůstane jen u starostky... Budu vám referovat o každém případě, kdy nám místní liberální demokracie vysvětlí, co ve skutečnosti znamenají evropské hodnoty.

Vězte tedy všichni, co to ještě nevíte, že se jmenuji **Daniel Sterzik**.

Vidlákovy kydy píšu už pět let. Kydy mají českou i zahraniční doménu, protože ministerstvo pravdy nikdy nespí. Česká doména patří mně, ta zahraniční mému bratrovi Markovi, který mi dělá webmastera.

Kydy píšu sám. Nejsem žádný tým analytiků, nevodí si mě ani Mára Prchal, ani nikdo jiný. (Ale bude mě mrzet, že už o tom nebudou spekulovat. Že jsem celá skupina lidí, to mi lichotilo úplně nejvíc) Píšu, co píšu, protože to tak prostě cítím a mám takový názor. Nezastírám ale, že si mé texty často braly inspiraci z diskusí s mým bratrem. Mimochodem – mrkněte k němu na fejsbůk – on je z nás dvou ten chytřejší (ale introvert) a teď pracuje na nové teorii poznání.

Kolem mě je kruh dalších lidí, kteří mi různou měrou pomáhají se zvyšováním dosahu. Ať už kopírují moje texty k sobě na fejsbůkové profily, posílají je dalším lidem, nebo mi prostě jen občas napíší a povzbudí mě. Spoustu z nich jsem nikdy neviděl a ani oni neviděli mě. Přesto mi pomáhají, protože začali věřit tomu, co dělám.

Právě teď mi moji čtenáři pomohli připravit první knihu. Od sesbírání textů, přes korektury, typografii... ba i kus nákladů pokryli. Je připravená do tisku. Připravujeme teď s bráchou nějaký prodejní kanál a řeším si IČO, aby si stát přišel ze zisku na své. Při trošce štěstí to stihneme do Vánoc.

Kydy píšu ve svém volném čase. Chodím normálně do práce. Nemám žádné dluhy, ani hypotéku, ani žádné exekuce. Skutečně mám pět dětí. Od nikoho neberu peníze a jsem vděčný jen za povzbuzení a nezištnou pomoc. Pokud někoho podpořím, dělám to proto, že se mi ten člověk normálně líbí, protože se s ním potkám u mě doma, pohostím ho a mám dost času si s ním popovídat. Platí na mě osobní kontakt. Kdo přijede ke mně, ten to zpravidla má u mě dobré. Když ke mně někdo napřáhne ruku, zpravidla ji stisknu. Takhle se podle mě dělá jednota a spojení a jinak to dělat nebudu. Že za tím někdo pořád hledá nějaký zlý úmysl, to není můj problém.

Nikdo mě nepase, nikomu se nemusím klanět.

Moje civilní zaměstnání, to je teď má největší neznámá... pokud se Cempeři postarají, aby si ode mě v práci ani kůrku nevzali, tak se asi budu muset živit politikou, protože dezinformační cejch je vypálený hodně hluboko a jinou práci než europoslance se s ním blbě hledá. I když jsem se vždycky zdráhal vybírat za psaní příspěvky, asi si teď založím henten účet, protože nějak se k tomu domu Benjamina Franklina musím dopracovat.

Ale je splněno. V neděli se Vidlákovy kydy dostaly do České televize. Cemper sem nakukuje ostrížím zrakem každý den. Teď už to budou dělat i páni redaktoři z Kavčích hor. ČEZ se ohradil, že jeho pracovníci neodpojují elektroměry. A i když se na demonstraci matek a babiček za mír sešlo jen asi šedesát lidí, v televizi o tom mluvili... a samozřejmě přidali sto varování před dezinformacemi. Vidlákovy kydy začíná být obtížné vymlčet. A to jsme chtěli, ne? Chtěli jsme, aby nás bylo slyšet tak, že nad tím nebude možné zavírat Vítkovy bulvy.

Tohle jsme potřebovali prolomit. Oni prostě jen nemluvili o tom, co lidi trápí a překryli to jinými tématy. Zahltili mediální prostor něčím jiným, zařídili, aby se lidi bavili o jiných věcech, jen aby nezačali přemýšlet, zda nás náhodou netáhnou do války. Zařídili, aby si lidi nevšíkali, jak vypadají následky drahých energií...

Víte, co mě štválo v posledních dnech nejvíc? Že majnstrým úplně klidně dává články o tom, jak jsou lidi vyhazováni z bytů, dává články o tom, jak babičky lomí rukama na kontaktních místech ČEZu, pustí mezi nás informaci, že azylové domy praskají ve švech a potravinové banky mají nával... a nic. Vyznělo to tak, že se na tu cestu do brusele vlastně máme těšit. Postarali se, aby to vyznělo pro našeho Kápa Fialu dobře. Žádné problémy nevidujeme. Východoafrická otrokářská společnost také měla všechno v cajku...

Takhle si představuju nátlakovou akci já. Článek o elektroměrech. Vsaďte se, že teď si dají bacha s odpojováním proudu. A horečně teď zjišťují, jestli ten hajzl dezinformátorská neměl dobrý tip...

Mimochodem – včera jsem psal o tom, že válka na Ukrajině jde možná do posledního dějství. A ten samý den se dozvíme, že Zelenský vybídl Bidena, aby zorganizoval mírový summit. Zároveň dal Dominik Ticháček na svůj profil zprávu, že ukrajinská národní banka si musela „natisknout“ peníze, aby jimi vyplatila předchozí dluhopisy... Takový jsem dezinformátor.

Už jsem dezinformoval o tom, že válka na Ukrajině bude. Vyvolával jsem strach, že cena obilí se značně zvedne, protože se značně zvedne cena hnojiv. Strašil jsem, že stoupnou ceny v obchodech. Vyvolával jsem v lidech zděšení, že by v zimě mohl být nedostatek plynu... jaký byl rozdíl mezi dezinformací a pravdou? Pár týdnů. Tak mi dejte pár týdnů i pro ty elektroměry... Když nám lidi skáčou z oken úřadu práce, tak nějak nepochybuji, že má kolega elektrikář ke smutku důvod.

A pevně doufám, že Řehkova válka velkého rozsahu s mobilizací se mi fakt nevyplní.

Víte, můj tatínek shlížel na mé psaní přísným a spíše nevlídným pohledem. Vždycky mi vyčítal, že se příliš zabývám politikou, což je ta nejhorší žumpa. Báł se o mě, když jsem o nějakém politikovi

napsal něco nelichotivého... Vždycky mě ponoukal, ať se pěkně věnuju zemědělství a budu dlouho živ a bez starostí.

Ale včera mě pochválil. Prý by mi dal pár facek, kdybych se dostal do maléru kvůli nějakému textu o prezidentovi... Když mě ale povláčeli bahnem za článek proti válce a text, ve kterém jsem se zastal těch nejchudších, tak je se mnou spokojený. Zahřálo mě u srdce...

Samozřejmě se o mě stále bojí a maminka mě prý přerazí, hned jak jí přijdu pod ruku... Táto, takto jsi mě vychovával. Co teď nadělám... Nenaučil jsi mě držet hubu a krok.

Přátelé, děkuji vám všem za podporu. Děkuji vám všem, že mě čtete. Děkuji každému, který byť jen jednou můj text poslal někam dál. Prosím zachovejte mi přízeň a pokud budete mít o mě pochybnosti, napište mi, zavolejte mi a nebo mě přijďte navštívit. Oni si teď dají záležet, aby mě vykreslili v tom nejhorším světle.

Stále budu slyšet na jméno Vidlák, ale odteď mi klidně říkejte Danieli.